

Egy óra az egyetemi könyvtárban

— Vizsgára készülő egyetemisták között —

Erre a csendre mondják azt, hogy itt még a légy zümmögését is meghallani. A nagy csendet néha-néha a könyvlapozgatás jellegzetes hangja szakítja meg, de csak egy pillanatra, hogy utána ismét a tanulás és az alkotó munka tiszteletet, fityémet parancsoló csendje köszöntson a teremre. Ebben a csendbe — az Egyetemi Könyvtár olvasótermében —

készülnek nehéz vizsgákra

a szegedi egyetemisták. Különösen ilyenkor, a vizsgaidőszakban népesül be az olvasóterem, a jövődó kitűnő szakembereivel, bölcsészekkel és fizikusokkal, leendő orvosokkal és gyógyszerészekkel. Sokan vannak. Mindmégannyi tudás után szomjuzó lélek, fiúk és lányok, elsőévesek és végzősök. Ott ülnek az asztalok mellett, előtűk jegyzeteket, könyvek halmaza, ceruza a kézben, olvasnak, jegyzetelnek — tanulnak.

Itt rögtön a bejáratnál szemben a második asztalnál ül Kozma László harmadéves fizika-matematikaszakos egyetemi hallgató, s készülő elektro-dinamika vizsgájára. Ő úgynevezett »törzslakója« a könyvtárnak, mivel

mindennap itt tanul.

Az elektro-dinamikát követő vizsgára máshol, mint a könyvtárban nem is tudna felkészülni, mivel az »Elektromos fizika alkalmazása« című könyv csak itt áll rendelkezésére. Töle jobbra és balra évfolyamtársai, Balogh István és Kovács Lajos ülnek, s ha egyikük valamit éppen nem ért, megkérdi a másikat, így a közös munka eredményeként rögtön könnyebben megy a tanulás.

A nagy szemüveg máris szigorú tanári külsőt kölcsönöz Alpar Ildikó másodikéves magyar-szakos hallgatónak. Előben a félévben eddig már három vizsgát tett le jeles eredménnyel, s most sem akar szégyenben maradni. Bár nem könnyű a magyar történelem vizsga, de a gondos felkészülés biztos záloga a kitűnő eredménynek. Alpar Ildikó saját jegyzetei mellett szorgalmasan olvassa Molnár Erik történelmi könyveit, most éppen »A magyar társadalom története az őskortól az Árpád-korig« című munkáját tanulmányozza. Ildikó nemcsak azért szeret ide járni, mert a könyvtár nyugodt, csendes, meleg helyet biztosít a tanulás számára, hanem elsősorban azért, mert itt minden könyvet, lexikont, szótárt megtalál, amelyek tanulásához elengedhetetlenül szükségesek.

S ezért járnak ide a többiek is. Alaksza Helmut elsőéves jogász, aki éppen

marxizmus vizsgájára készül, Kiss Edit harmadéves gyógyszerész, aki

bár Hódmezővásárhelyen lakik,

mégis itt készül fel gyógyszer-kémiai vizsgájára, vagy Markovits Zsuzsa másodikéves orvostanhallgató, aki nagy buzgalommal olvassa és jegyzeteli dr. Went István »Élettan« című munkáját, hogy minél felkészültebben menjen el január 19-én a vizsgára.

Vizsgára készülődnek a szegedi egyetemisták. Naponta — most a vizsgaidőszakban — mintegy ötszáz látogatója van az Egyetemi Könyvtárnak. Itt készülnek fel azokra a nehéz percekre, mikor tanáraik előtt számot adnak félévi munkájukról, és arra az izgatott pillanatra, mikor a toll szerencsén nyomják az egyetemi indexben felbukkan a megérdemelt osztályzat.

(söp)

TÜZ A TANYÁBAN

KESŐ DELUTÁN VOLT, mire Kósóék el tudtak indulni a disznótorba. Igaz ilyenkor télen nincs dolog a földeken, de azért csak akad tennivaló a ház körül, ha rendben akarják hagyni a tanyát, hogy ne legyen semmi baj, míg odasznek Domaszék. Úgy számították: jobb, ha most vágnak neki a 12 kilométeres útnak, este odaérnek és reggel segíthetnek a disznóölésnél.

A 12 éves Jenő meg a 14 éves Ilonka maradt otthon, a Feketeszel 576. számú tanyában.

— Vigyázzatok a házra — szóló rájuk az apjuk, amint búcsút vett tőlük.

— Reggel adjál a jószágoknak — figyelmeztette kislányát az anya.

A foltos korcs puli feloldatra fordította a fejét, s úgy nézett gazdái után, amint továtűntek az országúton.

Csend borult a rüszkei tanyavilágra. A gyerekek korán lefeküdtek. A kemence be volt fűtve, s a jó melegben hamar elaludtak.

A fejük felett pedig ott izzott a veszedelem.

A KEMÉNYT MINDÖSSZE egy sor vályogtégla választotta el a mestergerendától. Huszonöt évvel ezelőtt épült a ház, s az egyik helyen a vályogtégla kilazult, a lángok a mestergerendát nyaldosták. A kemencében napközben kialudt ugyan a tűz, de a száraz fa tovább izzott, s a zsarátnokok kúsztak előre, kereszték a levegőt, a kiutat. A parázs belekapott a mennyezet tartó nádba, s recsegeve haladt az izzás a ház eleje felé. A zajra felébredtek a Kósó gyerekek. Megijedtek. Aztán tanakodtak, mi ropoghat a padláson. Félve ki is mentek az udvarra és átszaladtak a szomszéd tanyába.

— Tessék már átjönni, valaki van a padláson — újságotlák ijedten a gyerekek.

Az idős szomszéd felöltözött, hogy utána nézzen a dolognak.

Éjfél már jóval elmúlt s mire átértek, már az épület elején lévő fadesszákba kapott beje a láng.

— Tűz van! — hangzott az ijesztő kiáltás. A gyerekek ott reszkettek az udvaron, a puli behúzódtott a szalmakazalba. A szomszéd felverte a környező tanyákat, hogy segítséget kérjen. Az egyik helyen éppen disznótor volt. A híre azonnal abbahagy-

ták a mulatozást és siettek a Kósó-tanyába. Egy fiatalember kerékpárra kapott és hajtott be Röszkére, egyenest a rendőrszere.

— Telefonálni szeretnék. Tűz van a Kósó tanyában, — jelentette. Rögtön telefonáltak és éjjel 2 óra 4 perckor felvették Szegeden, a tűzoltóságon a tűzoltócsőre a telefonkészülék.

KÉT ÓRA 5 PERCKOR, — a telefonbeszélgetést követően egy perc múlva — már két tartályos fecskendő kocsi indult ki a tűzoltó szertárból. Nem zavarták az éjjeli csendet, nem szirénáz-

tak: a város lakói nyugodtan aludtak, miközben a két szerkocsi szeléseben száguldott Röszkére irányába, a Széll-féle vendéglő melletti tanyához, amely közvetlen a nemzetközi út szélén áll.

Tizenhét perc múlva már a fecskendők szerelték a tanya előtt a szegedi tűzoltók. Az autók reflektorait a lobogó lánggal égő házra irányították, amely körül emberek vödörrel szorgoskodtak, s hordták ki a bútorkat a szobából.

— Van-e életveszély?

— Nincs, a gyerekek észrevették a tüzet — válaszolták a tűzoltók kérdésére.

Az istálló még nem forgott veszélyben. A tűzoltók az egyik vízsugarat a ház elején lévő égő

A múlt esztendő utolsó hónapjaiban Szegeden és a szegedi járásban a dolgozó parasztok között lelkes mozgalom indult az elmaradott begyűjtési kötelezettsége, esedékes állami tartozások rendezéséért. Ez a mozgalom méltán viselte a »tiszta karton«-mozgalom előnevet, nagymértékben hozzásegítette a begyűjtési kötelezettségeik teljesítésével hátralekös gazdákat ahhoz, hogy valóban tiszta lappal kezdjék az új esztendőt.

(söp)

Szigorúan büntessék meg a begyűjtést szabotáló kulákokat

E mozgalom eredményeként a szegedi járás valamennyi községe globálisan teljesítette múlt évi begyűjtési tervét.

A kulákok azonban szemérmelenül szabotálták saját tartozásaik megfizetését.

Közéjük tartozik Zádori Béla 32 holdas dorozsmai kulák is, aki a múlt esztendői még mindig 472 kilogramm hízottsertéssel és 632 kilogramm vágómarhával tartozik, s ugyanakkor még 75 kilogramm tojás- és baromfibeadási kötelezettsége is van. Adót évek óta nem fizet. 45 ezer forint adótartozása van. Földjeit állandóan felesékekkel műveltet, a neki eső termést nem szállíttatja haza házához, hanem ismerőseinek, részes művelőinek rejtgeti.

A községi begyűjtési hivatal és a tanács már többször próbálkozott azzal, hogy elszámoltatják. De csodák csodájára a 32 hold föld terméséből semmit sem találtak meg házában.

Zádori Béla megérdemelné, hogy bíróság elé állítsák. Mindez azonban eddig még nem történt meg. A községi begyűjtési hivatal vezetője elmondja, hogy feljelentést már többször tettek ellene, de

a felőlősségrevonás — nem tudni miért — mindmáig elmaradt.

Farkas Elemér volt horthysta főhadnagy, aki a háború után »gazdálkodónak« vedlett át, 16 hold földet bitorol. Begyűjtési, adófizetési kötelezettségét évek óta szándékosan nem teljesíti. Jelenleg 48 mázsa május morzsolt kukoricával

tartozik az államnak, s tartozik még 106 kiló vágómarhával is. Farkas főhadnagy úr, ha a tartozásait emlegetik neki, gyakran sértve érzi magát, rohan a begyűjtési hivatalhoz elégtételt kérni. Pedig az lenne az illendő dolog, ha a dorozsmai begyűjtési hivatal feljelentése alapján

büntetésként oda juttatnák Farkas Elemért, ahová való.

Ugyancsak rengeteg begyűjtési hátralek, rendezetlen adótartozása van Kósó Imre 24 holdas, Petőfi utca 49. szám alatt lakó dorozsmai kuláknak is. Földjeinek nagyobb része az ásvóthalmi határban van, s ez a lehetőség lehetőséget nyújtott eddig neki arra, hogy kibújjon az állam iránti kötelezettségei teljesítése alól. Persze a lakásán ő sem tart semmilyen lefoglalható értéket, átlapot és terményt sem. Ő is meg kellene tanítani arra, hogy államunk törvényeit mindenkinek be kell tartani.

Hasonló módon tanulták meg államunk törvényeinek tiszteletét Széll Józsefné 26 holdas és ifjú Horváth János 43 holdas balástyai kulákok is, akik szintén évek óta halogatták begyűjtési kötelezettségeik teljesítését.

De amikor államhatalmi szerveink közbeleptek, a »nincstelen, ágról szakadt kulákok« egyszeriben meggyáztak, rendezni tudták összes tartozásaikat,

pedig kettőjüknek együtt csak hízottsertésből 12 mázsa 55 kilót kellett beadni 1953. 54 és 55-ös tartozásuk fejében. Rendezték a felszaporodott baromfi-, tej- és tojásbeadási kötelezettségeiket is.

Mély részvét mellett temették el Nyisztor Györgyöt

Nyisztor Györgyöt, az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság földművelésügyi népbiztosát, a magyar munkásmozgalom kiváló harcosát kedden délelőtt a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének Párttörténeti Intézetében ravatalozták fel.

A budapesti dolgozók közül sokan mentek el a ravatalhoz, végső búcsút venni Nyisztor Györgytől.

Nyisztor György koporsóját a Párttörténeti Intézet csarnokából a Kerepesi temetőbe vitték, ahol mély részvét mellett díszsírhelyre temették. A sírnál a munkás gyászinduló hangjai után a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége nevében Friss István, a Központi Vezetőség tagja búcsúzott a halottól.

A Minisztertanács és a Földművelésügyi Minisztérium nevében Matolcsi János földművelésügyi miniszter, az MDP Központi Vezetőségének tagja mondott gyászbeszédet.

Az egykori harcóstársak nevében Hevesi Gyula, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja vett búcsút Nyisztor Györgytől.

Nyisztor György koporsóját a gyászinduló hangjai mellett helyezték a sírba, amelyet elborítottak a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének, az Előnk Tanács, a Minisztertanács, a Budapesti Pártbizottság, a Földművelésügyi Minisztérium, a MEDOSZ, a DISZ és a régi harcóstársak koszorúi.

— A Móra Ferenc Kultúr-otthon a szövetszervek szakmabeli dolgozó, de a városi érdeklődők számára is a legkorszerűbb szabászati eljárásokat ismertető női felsőruhászabászati tanfolyamot indított. A tanfolyam foglalkozásait minden héten szerda este 6-tól 8-ig tartják a Munkácsy u. 6. sz. alatti kultúr-helyiségben.

— Szerdán megkezdődtek a szegedi Nemzeti Színházban a »Tisztítótűz« (Invázió) főpróbái, Dobai Vilmos rendező irányításával. A szombat esti bemutatón a főszerepeket Barsy Béla Kossuth-díjas, Lontay Margit, Kaló Flórián, Papp Teri, Thurzó Margit, Miklós Klára, Kovács János, Csapó János és Miklós György játsszák.

— Több százezer forintot költött a II. kerületi Tanács a Petőfi-telepi XI. utcában lévő napközi otthonos bölcsődének felújítására, tatarozására. Új mosókonyhát, szántóhelyiséget, WC-t építettek és új kerítést is kapott a bölcsőde.

— Szeged belvárosában áthaladó 5. számú nemzetközi út tehermentesítésére a Boross József utcán át a Kossuth Lajos sugárutat összekötik a Petőfi Sándor sugárúttal. A Boross József utca, a Veresács utca, a Kolozsvári tér, a Gólya utca úttestének átépítésére a tervrajzok most készülnek. Ugyancsak a Szegedi Tervező Irodában készült a Mátyás tér, a Földműves utca, a Sárkány utca és Vadkerti tér új autóbusszjáratnak megfelelő tervrajzait. A munkálatokat ebben az esztendőben kezdik meg.

Az elmúlt évben 66 új családi ház építését kezdték meg a III. kerületben

Egyre többen építenek új otthonot maguknak a szegedi családok — saját erőből és állami kölcsönből. Az elmúlt évben a III. kerületi tanács területén 66 családi ház építést kezdték meg. Nemrég költözött be új házába Hódi

József vasutas. Csöke József, a III. kerületi tanács hivatalsegéde, aki Ságvári-telepen épített családjának új otthon 39 ezer forint állami kölcsön segítségével. Ugyancsak hitel felhasználásával váltotta valóra régi álmát Kéri János kiváló mozdonyvezető Hattyas-telepen, a Vaskapu utca 17. szám alatt. Ifjú Szekeres Lajos Mihályteleken a saját erejéből épített házat, hasonlóképpen Szőgi Antal, Bodó Andrásné, Rózsa János, Kocsis Sándorné, Harmat utcában, Róth Ferenc, az

Építőipari Ksz lakatos részlegének vezetője a Faragó utcában költözött be az új családi házába.

Az elmúlt év végén a III. kerületben 19 családi ház tulajdonosának adtak lakhatási engedélyt.

— Ács Miklós főorvos, a budapesti Tétényi úti kórház nőgyógyászati osztályának vezetője tart előadást ma délután 6 órakor az MSZT-székház klubhelyiségében (Horváth Mihály u. 3.). Felkért hozzászóló: Dr. Batizfalvi János egyetemi tanár.

— Új gyógyszerár, italbolt és cukrászda nyílik a tavasszal a II. kerületben.

M. T.

Vince Andrást: Jékoló ifjuság

54. Közben lezajlott Gizaék esküvője. Csendben, ahogy illik, semmi tekozlás, hajtogatta a sógor. — Úgy látszik jól indulnak a fiatalok, mert csak rá kell nézni Komlósnéra, ki nyílt mint a rózsza. S a lakásuk ragyog, akárcsak ők maguk. Az is külön szerencsájuk, hogy Komlósnak tágas szobát utalt ki annak idején a lakásbíró, melyhez egy közös előszoba is tartozott. Elfértek, bőségesen.

— De mi lesz, ha lesz négy-öt gyereked Giza? — Kérdezte Pista nagy ravaszul.

— Igenis lesz, ha akarod tudni, minél több. — Vágta rá Giza és elpirult.

— Nem lesz elég három? — Kérdezte óvatosan Komlós, az ifjú férj.

Ezen nagyot kacagtak.

Aztán kikerdezte Mária azt is, kik a DISZ-tagok a vállalatban. Miért nincs taggyűlés, miért csak a bélyegeket ragasztják bele a könyvecskébe? Ez az egyetlen téma volt az, melyre sokszor visszatért. Általában meg volt elégedve a fiúval és kezdett szerényebben viselkedni vele szemben. Érezte az erőt, a tisztaságot kiáradni, de érzelmek is a fiú varázsa alá tereltek.

Sokszor nem is beszéltek, csak ál-

modoztak. S felriadtak, mikor benyitott Majdániné, amit sűrűn megcselekedett. Ő is megváltozott. Nem emlegette okait; megváltozott. Ezt Pista abból állapította meg, hogy újabban megbeszélte vele egy-egy fontosabb politikai változás, esemény jelentőségét. Ilyenkor leültek ők ketten. »A Nagy Volgai Építkezések« című kép alá és szenvedélyesen vitatkoztak. Mária az ágyból irigylte őket. Néha közbeszólt, de Anya mindannyiszor összeráncolta homlokát. — Ő Pistára kíváncsi, a lánya véleményét ismeri.

S Mária szépen gyógyult. A körzeti orvos, Doktor Belotai, igazán kedves, nagytudású fiatal ember volt. Tréfás, egyszerű ember. Eleinte tréfái alá rejtette aggodalmát, mert a beteg állapotja veszélyes volt. De lassacskán megnyugodott.

Már messziről, a járdáról megismerték lépteit. Vassal kivet sarka erőlyesen és gyors ütemben kopogott, egyforma ütemben. Aztán benyitott.

— Szép idő van, Marcsika. — Ez volt mindig a szava, ahogy belépett. Utóbb nevettek ezen s Mária egy ízben megkérdezte:

— Mondja kedves Belotai doktor úr, maga másutt is ezt mondja, hogy szép idő van? Ha esik, ha havazik, ha por van, szél, mindig szép idő van?

Belotai meghökkent. Aztán nagyot kacagott.

— Tényleg, ezt szoktam mondani. De hát nincs szép idő? Most mondja meg.

— De az van, mindig.

Efféleken gondolkozva és más ezer apróság, haladt Nagy Pista a vállalat felé. Haját meglegyezte a könnyű reggeli szellő, s fehér, kihajtott inggallérja mintegy messzire hirdette, hogy itt komám, rendben minden. Száz százaléig fiatalság, egyenlő, száz százaléig optimizmus.

Ma nagy tette készült. Alaposan eltöprengt a problémán s úgy

érezte, sikerülni fog. De miért is ne sikerülne, ha az ember elhatározza. Az akarat mindenre képes. Minlenre.

Napközben többször megállt beszélgetni a négy DISZ-tagnál. Tavasztatokat merített.

Aztán bement Mariska szentélyébe, a stencilezőbe.

Mariska nagy igekekezettel rángatta a hengert, cserélte a papírokat, csupa festék volt az orra.

— No, mit akar, szaktárs. — Mondta szórakozottan.

— Meg akarom szervezni a DISZ-ifjúság munkáját. — Mondta egyszerűen a fiatalember.

A hivatalsegéd, a Mariska, eddigi ellenállása, ekkor tévesen húzta át a hengert, elrontotta egy nagyreményi körlevél példányát.

Aztán felegyenesedett. Nézte a fiatalembert, az változatlan nyugalommal nézett rá vissza. Mariska a kék szempár erős nézését nem bírta sokáig.

— Jól van, rám számíthat. — Jelentette ki végül közömbösen s újra dologhoz látott.

Pista meghajolt s kiment — Pukkad meg, azért is megcsinálom. — Morogta kint a folyosón.

(Folytatása következik.)